

# Пущі

Степан Руданський

Відвів воли попів наймит,  
Оком не стикає...  
Лежить, бідний коло груби...  
Все за них гадає...

А піп лежить з попадею  
Та собі жартує.  
То за цицьку помагає,  
То і поцілує...

Далі бере сорочину,  
Вгору задирає...  
Кладе руку нижче пупа,  
Вовну розгортає...

Розгортає густу вовну...  
“Ото, — каже, — гуці!..  
Ото ліса несходимі!..  
Та темнії пуші!..”

“Ой, панотче, — крикнув наймит, —  
Милосердя майте!..  
Чи нема там волів наших —  
В пущах пошукайте!..”